

SPAȚIUL CARPATO-DANUBIANO-PONTIC, SPAȚIUL LIMBII PROTOINDO-EUROPENE - CONTINUITATE MULTIMILENARĂ

Sebastian Vîrtosu, solist Filarmonica Brașov, doctorand
Anișoara Munteanu – profesor gr.II Arte Vizuale,
Școala generală nr. 19, Brașov, doctorand

Abstract: *The proposed model is based on the following new sentence: existence in the past of a single primordial Protoindio-European language from which derived all Indo-European languages existing today; the unique Protoindio-European language originated in the Carpathian-Danubian-Pontic; Carpatho-Danubian-Pontic population spoke the language Protoindio-European millennia BC, Daco-Romanian language as her successor, as the other Indo-European languages today; uninterrupted continuity of living of the population and the language spoken in the Carpathian-Danubian-Pontic, from ancient times until today; formed exclusively white race in Europe, in the Carpathian-Danubian-Pontic, during the last glaciation (Wurm) ago roughly 60,000 -70,000 years; absence of genetic or linguistic kinship between people Danubiano-Carpathian-Pontic (Geto-Dacian ancestors-Vlach-Romanians) and Asian Indians (Gypsy ancestors).*

The similarity between Sanskrit (SAN = Holy, SCRITĂ = written) and Romanian descent does not proves the Indian-Asian origin of the white race, but shows that in Asia have reached many thousands of years ago, members of the white race, who founded religions, states, dynasties, caste. These whites were appointed by the local population Indian as Brahman. Based on these thesis, our model predicts the following: the existence of a homogeneous languages spoken throughout the Carpathian-Danubian-Pontic area, speaking the language due to several millennia, and can thus blend; the existence of vestiges of Protoindio-European single primary language in Indo-European languages existing today; genetic homogeneity of the population lived in the Carpathian-Danubian area pontic, due to the many millennia of living in the same space; lack of a Caucasian population originating in Asia today, as a starting point past a massive migration to Europe. Not empty completely original migration of the population, leaving a vacuum; the existence of a small-scale migrations of white race from Europe to Asia.

Creierul uman are două emisfere, cea stângă, responsabilă de gândirea rațională, științifică, și cea dreaptă, responsabilă de gândirea intuitivă, mistică. Ce înseamnă acest lucru? După părerea noastră, aceasta înseamnă că trebuie să avem în vedere un echilibru între aceste două direcții, astfel încât să nu neglijăm misterul, mitul, exacerband latura pur științifică, rațională. La fel de adevărat este că și reciproca este valabilă, să nu devenim prea înclinați către irațional, intuiție, în dauna rațiunii și științei. În tot ceea ce facem trebuie să fim deplin echilibrați, precum creierul nostru care are ambele emisfere, și nu doar una din ele. Arthur C. Clark spunea că pentru a rămâne perenă, o poveste trebuie să aibă valoare de mit, trebuie să aibă mister și simboluri¹⁹. Ei bine, religiile vor supraviețui peren în conștiința oamenilor, în ciuda științei care încearcă, prin rațiune, să le demonteze, tocmai pentru că emisfera dreaptă își cere neconținut drepturile ei, drepturi de la care oamenii nu se pot sustrage,

---

¹⁹ Filmul *Odissea spațială- 2001*, al cărui scenarist a fost Arthur C. Clark, respectă această idee, de aceea acest film rămâne actual și în zilele noastre, deși a fost realizat în 1968.

conștient sau inconștient. Știința nu trebuie dezavuată și anulată, din contra, trebuie să luptăm pentru afirmarea ei în mod plener. Însă trebuie să fim precauți să nu o idolatrizăm.

Revenind la tema noastră, susținem teza unei continuități neîntrerupte a unei populații carpato-danubiene, cu multe milenii înainte de Hristos, până în zilele noastre. Aceasta înseamnă că modelul nostru prezice, ca o consecință a tezei afirmate, că limba acestei populații va fi omogenă pe întregul areal, omogenitatea provenind din faptul că acea limbă va fi fost vorbită mii de ani neîntrerupt în acel spațiu. Nu înseamnă că limba aceasta nu va suferi schimbări și alterări în timp, fiind o limbă vie, însă aceste schimbări nu vor altera ființa intimă a limbii. Susținând această teză a continuității neîntrerupte, ne opunem, în același timp, unor teze consacrate, din care cea mai importantă este aceea a romanizării populației din Dacia, în urma cuceririi ei de către legiunile romane, conduse de împăratul Traian. Modelul propus de această teză se lovește de un impediment serios, pe care trebuie să-l explice satisfăcător, și anume, omogenitatea limbii române pe tot arealul geografic al Daciei, în condițiile în care lipsa unui stat timp de peste o mie de ani a lăsat populația sub influențele a numeroase popoare migratoare, fiecare cu limba sa. Acest lucru ar fi trebuit să conducă la formarea unor limbi și dialecte diferite în arealul carpato-danubian, întrucât romanizarea, petrecută într-un timp prea scurt (165 de ani) și cu ocuparea doar a unei treimi din Dacia, de către armatele romane, nu ar fi putut opune o limbă gata formată, puternică, stabilă, în fața limbilor diferite ale popoarelor migratoare, în final cedând și amestecându-se cu acestea din urmă, în proporții diferite, după regiunea geografică.

Acest eseu nu dorește să reliefeze asemănările sau înrudirile unor limbi între ele, s-au făcut tratate serioase pe această temă, ci mai degrabă încearcă să demonstreze că așa-numitele împrumuturi lexicale nu sunt în totalitate împrumuturi dintr-o limbă sau alta, cât, mai curând, într-un procentaj serios, vestigii ale unei limbi unice primordiale protoindo-europene. Ne-am propus să facem o arheologie lingvist-etimologică, săpând în adâncul cuvintelor, căutând fondul comun protoindo-european. Nu este vorba de o etimologie a cuvintelor, în sensul aflării originii unui cuvânt într-o limbă sau alta, ci de găsirea aceluși fond comun unic primordial. Nu știm dacă este prima limbă apărută în istorie, însă este limba mamă din care au pornit toate limbile indo-europene. Ca exemplu, vom folosi cuvântul ALB, care citit de la dreapta formează rădăcina BLA²⁰, ce se regăsește, cu sensul de *alb*, în slavonă (BAL, BEL), în franceză (BLANC, BLOND), în italiană (BIANCO), în limba română veche țărănească (BĂLAN, BĂLAI). Dacă putem susține pentru limba română un împrumut slavonesc pentru BĂLAN, BĂLAI, pentru BLANC și BIANCO din franceză și italiană nu mai putem avea aceeași explicație, întrucât știm că slavii nu au ajuns în contact masiv cu francezii și italienii. Totuși, avem nevoie de o explicație pentru aceste asemănări. Cum migrația slavilor nu poate fi adusă ca argument, rămâne doar explicația că rădăcina ALB-BLA provine dintr-un fond lingvistic comun atât românilor, cât și slavilor, francezilor,

---

²⁰ Populațiile străvechi obișnuiau să scrie în bustrofedon, adică un rând îl scriau de la stânga, următorul rând de la dreapta. În timp, se uita care rând începea de la dreapta și care de la stânga astfel că ALB, de exemplu, se putea citi când BLA, când ALB, după cum pornea citirea. Un alt cuvânt este DALB care se citea de la dreapta BLAD sau VLAD dacă schimbăm „b”-ul cu „v”, ca în exemplul BABILON-VAVILON.

italienilor. Acest fond comun este ceea ce noi am numit limba unică primordială protoindo-euro-peană. Noi credem și afirmăm că locul apariției acestei limbi primordiale este spațiul carpato-danubiano-pontic.

În cadrul acestei lucrări, vom folosi termenul încetățenit „*indo-european*” pentru a numi populațiile ariene, însă sintagma „*indo-european*” nu are o bază științifică, întrucât nu s-a dovedit științific o migrație din Asia a rasei albe. Orice migrație lasă în urmă populația originală, nu migrează toată populația *in corpore*. Ar fi primul caz din istorie să se întâmple așa ceva²¹. Ca exemplu, Imperiul Roman a avut coloniști peste tot în Europa, Asia și Africa, însă peninsula italică nu s-a golit definitiv de populația originală. La fel este și în cazul Marii Britanii, Spaniei, Portugaliei, Olandei, Franței, care, deși au avut colonii în toată lumea, nu s-au golit complet de populațiile originare ale acelor țări, în urma colonizării lumii întregi. Prin urmare, dacă rasa albă a migrat din Asia, unde este zona originală plină cu albi din Asia, care să existe și în prezent²²? Această lipsă, în zilele noastre, a unei populații originare albe în continentul asiatic înseamnă, pentru noi, doar un singur lucru, și anume, că (doar) Europa este leagănul rasei albe. Putem observa că cele două Americi sunt leagănul rasei roșii, Africa și Australia, leagănul rasei negre, Orientul Mijlociu, leagănul rasei semite și al populațiilor din India, Pakistan, Irak, iar Asia, leagănul rasei galbene. De ce Europa nu ar fi leagănul rasei albe? Dacă nu a fost o migrație a rasei albe din Asia în Europa, poate că în sens invers, adică din Europa în Asia, a fost? Arheologii chinezi au descoperit în deșertul Gobi câteva zeci de mumii de rasă albă, cu vârste cuprinse între 2000 și 4000 de ani. Așadar, cine vizita Asia acum patru milenii?

Locul nașterii rasei albe este, cum am văzut, în Europa. Dar unde anume? Știm că ultima glaciațiune, Wurm, cca 75.000 - 12.000 î. Hr., s-a încheiat în urmă cu cca 12.000 de ani și că stratul gros de gheață și zăpadă ajungea până la paralela 45, prin urmare, oamenii și animalele puteau trăi mai jos de această paralelă. În România se putea trăi de la Ploiești spre Dunăre. Pentru a trăi, oamenii au nevoie și de alte elemente, cum ar fi: o apă curgătoare, o câmpie pentru a putea crește animale și a clădi case și sate, rezerve de sare pentru sănătatea oamenilor și animalelor, păduri etc. Care zonă din Europa avea toate aceste elemente la îndemână? Poate că unele din elemente se mai aflau și în alte părți ale Europei, dar toate la un loc nu se găseau decât într-un singur loc, și anume, în zona carpato-danubiano-pontică. Doar acolo puteau afla oamenii un CĂUȘ, unde să poată rezista vremurilor aspre. Dunărea, râurile, lacurile, pădurile, munții, câmpiile și sarea erau la îndemână, ușurând transportul, munca și viața. În general, marile civilizații au apărut lângă fluvii importante, Egiptul lângă Nil, hindușii lângă Gange, strămoșii noștri lângă Dunăre.

Demersul nostru nu se vrea un patriotism sec și enclavizant, ci dorim să ne regăsim în Marea Orchestră europeană, cu demnitate și cu încredere în valorile noastre.

---

²¹ Dacă populația albă originală din Asia a fost distrusă complet de o altă populație din Asia sau din Orientul Mijlociu, acest lucru ar fi sinonim cu un holocaust de o gravitate ieșită din comun, ar fi primul holocaust complet din istorie. Noi credem mai degrabă că rasa albă nu a fost originală din Asia, prin urmare, lipsa ei la ora actuală din peisajul asiatic poate fi pus doar pe faptul că nu a pornit de acolo, ci își are nașterea în Europa și doar ocazional a migrat în Asia, lăsându-și mumiile acolo, în deșertul Gobi.

²² Populația rusă existentă azi în Asia iese din calcul. Ea a ajuns acolo plecată din zona Volga-Urali, printr-o migrație dinspre Europa spre Asia, și nu invers (Volga – Munții Urali reprezintă granița estică a continentului european).

Nu poți fi universal fără a fi fost mai înainte național. Dacă până acum țărănimea a fost păstrătoarea valorilor și tradițiilor neamului nostru, a venit vremea intelectualității să dea înapoi ce a primit și să ajute la renașterea țaranului român, încheind un ciclu complet de renaștere a poporului român. Lucrarea noastră nu este un dicționar complet, ea nu poate acoperi toate cuvintele din lexicul limbilor analizate, însă cititorul, folosind algoritmul propus de noi, poate găsi mai departe, singur, alte etimologii, alte cuvinte, probând și experimentând metoda noastră, conform proverbului chinez, care spune să învățăm omul flămând să pescuiască și nu să-i dăm peștii gata prinși.

Modelul propus de noi se bazează pe următoarele teze:

- existența în trecut a unei limbi unice primordiale protoindo-europene, din care au derivat toate limbile indo-europene existente azi;
- această limbă unică protoindo-europeană a luat naștere în spațiul carpato-danubiano-pontic;
- populația carpato-danubiano-pontică a vorbit această limbă protoindo-europeană multe milenii înainte de Hristos, limba daco-română fiind urmașa ei, ca și celelate limbi indo-europene de astăzi;
- continuitatea neîntreruptă de viețuire a populației și a limbii vorbite în spațiul carpato-danubiano-pontic, din cele mai vechi timpuri, până în zilele noastre;
- rasa albă s-a format exclusiv în Europa, în zona carpato-danubiano-pontică, în perioada ultimei glaciațiuni (Wurm), în urmă cu cca 60.000 -70.000 de ani;
- inexistența unei înrudiri genetice sau lingvistice între populația carpato-danubiano-pontică (strămoșii geto-daco-vlaho-românilor) și indienii asiatici (strămoșii țiganilor). Asemănarea dintre limba sanscrită (SAN-SCRITĂ = *sfânta scrisă*) și limba română nu dovedește descendența indian-asiatică a rasei albe, ci ne arată că în Asia au ajuns, acum multe mii de ani, membri ai rasei albe, ce au întemeiat religii, state, dinastii, caste. Acești albi erau numiți, de populația autohtonă indiană, BRAHMANI. Termenul BRAHMAN este o formă coruptă a etnonimului „ra(h)man”, ce înseamnă *oamenii soarelui (blonzi, albi)* sau *oamenii regi (mândri, nobili)*; rădăcina RA citită de la dreapta este AR, rădăcină ce a intrat în denumirea populației de rasă albă, și anume, *ariană*. Termenul ARIAN însemna *om mândru, nobil, drept*. Etnonimul „aromân” înseamnă, *așadar, om nobil, mândru, drept*.

Bazându-se pe aceste teze, modelul nostru prezice următoarele:

- existența unei limbi omogene vorbite în tot arealul carpato-danubiano-pontic, urmare a vorbirii acestei limbi multe milenii, putându-se astfel omogeniza;
- existența unor vestigii ale limbii unice protoindo-europene primordiale, în limbile indo-europene existente azi;
- omogenitatea genetică a populației trăitoare în arealul carpato-danubiano-pontic, urmare a multelor milenii de viețuire în același spațiu;
- inexistența unei populații originare de rasă albă în Asia, în zilele noastre, ca punct de plecare în trecut a unei migrații masive către Europa. Migrațiile nu golesc complet zona originară de populație, lăsând un vid;
- existența unei migrații de mică amploare a rasei albe dinspre Europa către Asia.

Există suficiente informații că pe aceste meleaguri carpto-danubiano-pontice a ființat și s-a format o civilizație străveche (pelasgică, după N. Densușianu), civilizație ce nu cunoștea metalele²³. Putem adăuga că această civilizație nu a apărut din senin, ci a fost rodul creației unor ființe spirituale extrem de avansate de tip umanoid²⁴. Mărturii stau și denumirile din platoul Bucegilor, cum ar fi Obârșia, Bătrâna, Doamnele, Babele, Omu, Caraiman, Vârful cu Dor. Pentru o mai bună înțelegere a informațiilor vă prezentăm modul în care am conceput intrările, definițiile, explicațiile, traduceri, derivatele, variantele. Astfel, intrările, rădăcinile, sunt în ordine alfabetică și sunt scrise cu majuscule. Definițiile și explicațiile, precum și traducerea intrării (dacă este cazul) sunt scrise normal, cu literă mică. Derivatele și variantele ce rezultă din intrare sunt scrise cu majuscule, unele sub altele, imediat sub intrare, pentru a se putea observa cu ușurință ce sunete și ce litere se transformă și în ce se transformă. Traducerea unui derivat sau a unei variante apare în dreptul derivatului sau variantei respective, scrisă cu litere mici, italice (spre deosebire de traducerea unei intrări, care este scrisă cu caractere normale, mici). Scurtele comentarii au rolul de a aduce lămuriri suplimentare, acolo unde autorii au crezut că este necesar.

În final se prezintă un scurt Dicționar pelasgic (protoindo-european):

Alp, Alb = *alb*

Ap-a, Apa = *apă*

Ar = *nobil, înțelept*

Ar-u, Aru = *aur* (metal nobil)

Ar-g, Arg = *argint* (metal nobil)

Aum = *om*

Bal, Bla = *alb*

Bu-r, Bur, Buir = *puternic, bărbat*

Ciob, Giob, Giov, Șiob, Șiub, Iob, Iov = *cioban, păstor*

Cot, Cat, Cas, Cuț, Cuș, Cus, Huș, Hus, Huț, Uț = *casă, construcție*

Cșa = *casă, țară*

Da = *dalb, alb, luminos, zeu*

Deva-Diva-Ziva-Siva-Ziua = *zeu sau zi calendaristică sau/și astronomică*

---

²³ Nu cunoștea metalele sau, mai bine zis, nu dorea să le folosească, știind că fierul, de exemplu, are capacitatea magică de a distruge sufletul. Unul dintre mijloacele optime de protecție împotriva spiritelor rele este și acela de a avea metale asupra ta (inele, talismane etc.), fierul, ca și argintul, fiind foarte eficace în această luptă. Dar metalele au și un efect secundar asupra vieții, pot altera energia vitală, de aceea civilizația din spațiul carpto-danubian nu dorea metalele în viața ei. Din perspectivă istorică, epoca pietrei ne pare rudimentară, înapoiată, însă nu este exclus ca în acea epocă oamenii să fi putut obține niște cuceriri spirituale, la care noi, cei de azi, doar visăm; cum ar fi: energia liberă, levitație, teleportare, clarviziune etc. Metalele ne-au condus către o evoluție materială rapidă, dublată însă de o sărăcire spirituală. Prin urmare, nu putem spune că o civilizație a pietrei este obligatoriu înapoiată, în comparație cu noi, cei de azi. Poate că ce explicăm prin magie nu este decât o știință extrem de avansată, la care noi doar visăm, uitând că am avut-o odată, demult.

²⁴ Putem să numim aceste ființe, Dumnezeu și îngeri. De fapt, Cartea Genezei a Vechiului Testament ne spune că omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așadar Dumnezeu este o formă sau un arhetip de tip umanoid. Literatura despre obiectele zburătoare neidentificate și despre ființele extraterestre afirmă existența și a altor tipuri de extraterestri, în afara celor umanoizi, și anume, reptilienii și insectoizii. În ce ne privește, fără a da crezare acestor tipuri de ființe fantastice, afirmăm doar că acea civilizație pelasgică străveche carpto-danubiano-pontică a fost creată de Dumnezeu și că ea a fost mama rasei albe din Europa. Ulterior, a migrat în toată Europa, apoi, parțial și pentru scurt timp, în Asia. În prezent, rasa albă este pe cale de dispariție, urmare a poluării masive morale, alimentare și a mediului, aceasta conducând la degenerare, scădere a natalității, a tonusului fizic și psihic, a sănătății.

El = *Dumnezeu sau pronume personal persoana a III-a singular*
G, Ge, Gh = *pământ*
Ida, Uda = *apă curgătoare*
Lu = *mulți, popor*
Lu-Men = *lume*
Ma, Mu = *mamă*
Man = *om*
Moș, Maș, Mah, Mag = *măreț, conducător, preot, mag, inițiat*
Pa, Ta = *părinte, tată*
Ra, Re = *rege, soare*
San = *sfânt*
Ter = *pământ, țărână, țară*
Ur, Or = *oraș*
Uran, Vran, Bran, Fran = *cerul înstelat, cosmos*
Vo-aume = *femeie, oamă*
Zi, Si = *zeu, suflet*

Bibliografie

1. **Avram M., Brâncuș Gr., Bulgăr Gh., Ciompec G., Diaconescu I., Hristea T., Bogza-Irimie R., Șuteu F.** *Sinteze de limba română*, ediția a II-a, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981.
2. **Balmuș E., Georgescu-Fuerea A., Kahane Z., Borănescu C.** *Dicționar Român-Francez*, Editura Științifică, București, 1967.
3. **Bantaș A.** *Dicționar de buzunar englez-român, român-englez*, Editura Științifică, București, 1973.
4. *** *Biblia*, Editura Societatea Biblică Interconfesională, 1988, ediție apărută cu binecuvântarea Patriarhului Teotist al Bisericii Ortodoxe Române și cu aprobarea Sfântului Sinod, printed by United Bible Societies UBS-EPF, 1992 – 55M.
5. **Ceram C. W.**, *Secretul hitiților - Descoperirea unui imperiu antic*, traducerea Andreea Boldura, Editura Aquila '93, Oradea, 2004.
6. **Charroux R.** *Cartea trecutului misterios*, traducerea Emil Coltofeanu, Editura Elit, Ploiești, 2000.
7. **Denușianu N.** *Dacia Preistorică*, prefață Dr. C. I. Istrati, Editura Arhetip, București, 2002, reproducere în facsimil, Institutul de Arte Grafice, București 1913.
8. *Dicționarul explicativ al limbii române*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1975.
9. **Drimba O.** *Istoria culturii și civilizației*, vol. I, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1985.
10. **Eliade M.** *Sacrul și profanul*, traducerea Brândușa Prelepceanu, Editura Humanitas, București, 1995.
11. **Eliade M.** *Istoria credințelor și ideilor religioase*, traducere și postfață Cezar Baltag, Editura Univers Enciclopedic, București, 2000.
12. **Greimas J. A.** *Dictionnaire de l'ancien français: le Moyen Age*, Editura LAROUSSE, 1992.

13. **Glodariu I., Iaroslavschi E., Rusu-Pescaru A., Stănescu Fl.** *Sarmizegetusa Regia Capitala Daciei preromane*, Editura Acta Musei Devensis, Deva, 1996.
14. **Guțu G.** *Dicționar Latin-Român*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1983.
15. **Hașdeu B. Petriceicu.** *Pierit-au dacii?*, Ediție îngrijită de Grigore Brâncuș, Editura Dacica, București, 2009.
16. **Iordan R.** *Dicționar român-german*, Editura Corint, București, 2006.
17. **Kernbach V.** *Dicționar de mitologie generală*, Editura Albatros, București, 2004.
18. **Kernbach V.** *Miturile esențiale*, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996.
19. **Oltean D.** *Religia dacilor*, Editura Saeculum I. O., București, 2002.
20. **Vulcănescu R.** *Mitologie română*, Editura Academiei Române, București, 1987.
21. <http://www.sumerian.org/sumerian.pdf>, 12 iulie 2012.
22. http://en.wikipedia.org/thracian_language, 20. 08. 2006.